

Arhitektica hrvatskog podrijetla Jelena sa svojim mužem Benom pokrenula je uspješan biznis

Kreativnost u skladu

Arhitektica Jelena Cousins, Hrvatica s londonskom adresom, svoj je profesionalni raj našla u suradnji s mužem Benom, a o održavanju ravnoteže s privatnim životom i njihovim nagrađivanim projektima govori za hrvatski Elle Decoration

PIŠE NAMBI KEZIĆ

Cousins & Cousins arhitektonski je studio koji ste osnovali zajedno s mužem Benom. Možete li nam reći malo više o njemu?

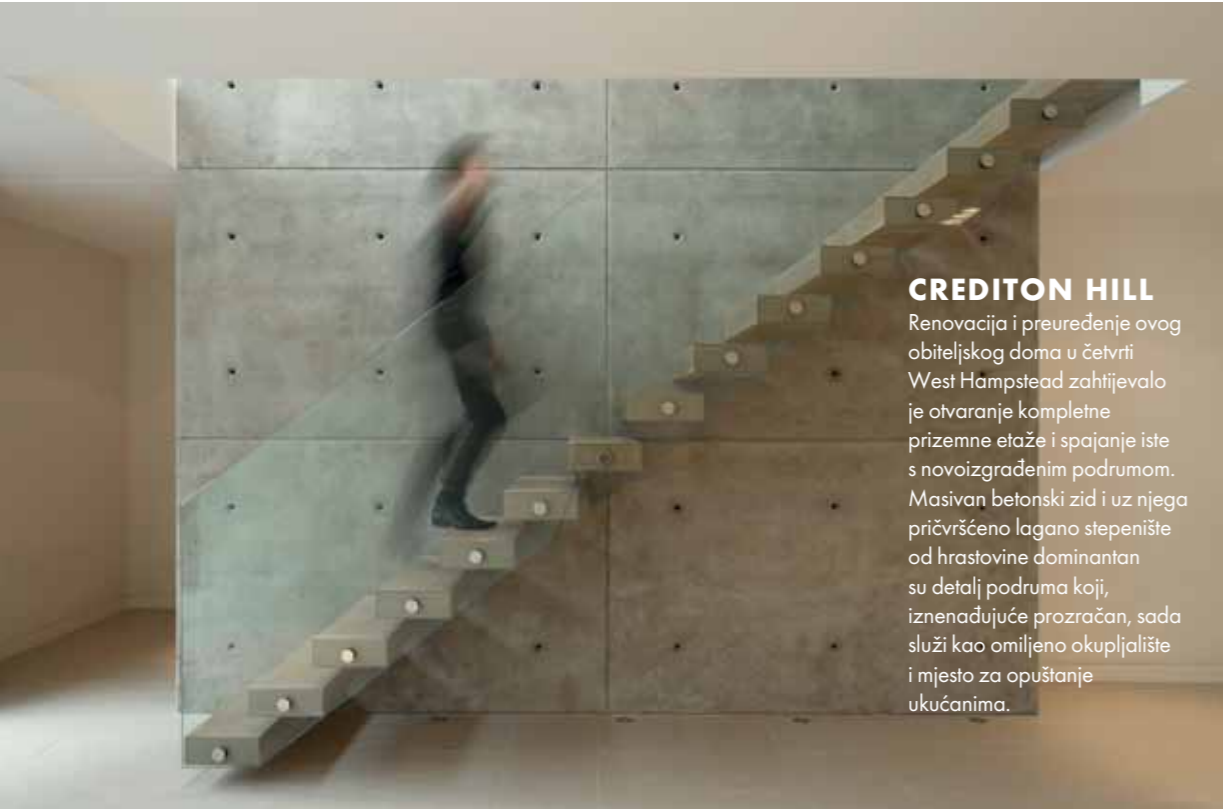
Studio smo osnovali 2012., kao logičan slijed svega čime smo se tada bavili. Ja sam radila kao nezavisna arhitektica od kuće nakon rođenja našeg trećeg djeteta, a u istom smo razdoblju Ben i ja zajedno radili na obnavljanju naše kuće. Brzo smo shvatili da smo zapravo i profesionalno iznimno kompatibilni. Osnivanje vlastita ureda činilo se kao očit korak. Brzo smo se proširili i sada zapošljavamo gotovo 20 ljudi u prekrasnom prostoru punom svjetla u sjevernom Londonu. Naš moto je „izrada maštovitih, izvanrednih prostora“ i sav naš rad slavi umjetnost izrade i kreativnih rješenja za specifične situacije. Tu istu ideju primjenjujemo na projekte koji variraju od high-end kuća i obnova zgrada sve do individualnih modernih domova, velikih stambenih projekata, ureda i višenamjenskih prostora. Naš ured radi punom parom te smo već na dobrom glasu zbog kvalitete i dizajna koji stvaramo.

DE BEAUVOIR HOUSE

Poseban projekt u portfoliju Cousins & Cousins studija kuća je izgrađena kao dio dvojnog objekta, smještenog u trendovskoj londonskoj četvrti Hackney. Proširenje prostora, dodatak dvije etaže i potpuna renovacija bili su pozamašna narudžba rastuće obitelji smještene u kući, a delikatni izbori poput prozračnih staklenih stijena i, njima u kontrastu, čeličnog stubišta, zaokružili su ovu suvremenu priču u rezultat koji je priznanjem za poštivanje tradicije ovjenčalo i Vijewe četvrti Hackney.

CREDITON HILL

Renovacija i preuređenje ovog obiteljskog doma u četvrti West Hampstead zahtijevalo je otvaranje kompletne prizemne etaže i spajanje iste s novoizgrađenim podrumom. Masivan betonski zid i uz njega pričvršćeno lagano stepenište od hrastovine dominantan su detalj podruma koji, iznenađujuće prozračan, sada služi kao omiljeno okupljalište i mjesto za opuštanje ukućanima.

CANONBURY PARK

Ovaj projekt u sjevernom dijelu Londona podrazumijevao je kompletno preuređenje, ekspanziju i unaprijeđenje postojeće četveroetažne strukture. Otvoreni plan prizemne etaže centriran je oko središnjeg stubišta, prostrane kuhinje te neformalnog dijela za obiteljska okupljanja koji se direktno nastavlja na vrt. Fokus projekta stavljen je na očuvanje izvornih, 19-stoljetnih detalja, prema kojima su usklađeni suvremeni dodiri, oblikujući skladnu cjelinu.

Gotovo 70% dana provedem lebdeći između projekata u uredu. Moja je dužnost osigurati da sav dizajn zadovoljava naše standarde kvalitete i aspiracije kojima kao high-end studio težimo. Ponekad ujutro provjeravam nacрте za obnovu dvorca plus 23 novosagrađena doma. Nakon ručka možda gledam moodboard za nadogradnju kuće u istočnom Londonu. Ostatak dana oduzimaju mi sastanci: s novim i po-

Vegetarian Cottage u Hackneyju bio je prvi projekt koji ste napravili zajedno s mužem. Je li vam to bilo izazovno? Kako održavate ravnotežu između privatnog i poslovnog života?

Razvili smo način rada u kojem Ben i ja zajedno radimo na konceptu i dizajnu, zatim neki od naših zaposlenika preuzimaju i rade s klijentom na lokaciji. Brzo sam shvatila da naši kapaciteti imaju svoje granice pa nam je sastavljanje tima samostalnih stručnjaka bio ključan korak u razvijanju biznisa. Kod kuće nastojimo jednako delegirati poslove. Neizbježno je da i izvan ureda razgovaramo o poslu, no to samo ide u prilog našim klijentima. Neprestano mislimo na njih! No s tri kćeri koje preuzimaju palicu čim udemo u kuću, brzo se prebacimo u obiteljski *mode* i posao često bude brzo zaboravljen.

Predstavlja li taj projekt polaznu točku za one na kojima ste kasnije radili?

Meni jako nedostaje hrvatsko sunce i nije slučajnost što je stvaranje i dovodenje svjetla u sve naše projekte jedan od mojih primarnih ciljeva. Nije uvijek lako uvesti svjetlo u viktorijanske kuće, kao što je Vegetarian Cottage, naporno smo radili da to ostvarimo. Naš se proces otad nije mijenjao. D umijeće i kreativnost centar su kojem gravitiramo.

Vaša uloga kreativne direktorice zacijelo podrazumijeva niz različitih poslova. Kako izgleda vaš uobičajen dan?

Prvi projekt Bena i Jelene po osnivanju zajedničkog studija bila je Vegetarian Cottage u londonskom Hackneyju, dokaz njihovog privatnog i poslovnog sklada

QUEEN STREET

Transformacija uredskog u stambeni prostor u startu nije bio lak zadatak, a kad se u obzir uzme činjenica da su prilikom prethodne konverzije u uredske prostore mnogi dijelovi izvorne strukture bili potpuno devastirani, nije ni čudo da Cousins & Cousins ovaj projekt uvijek izdvajaju među omiljenima. Restauracija originalnog nacрта, prerazmjštaj prostorija te dodaci novog lifta i stubišta ovoj su zgradi podarili sjaj 21. stoljeća.

Do inspiracije u Londonu nije teško doći - od izložbi i predstava do sajmova i muzeja - razmaženi smo izborom

stojećim klijentima, zatim marketing, PR, financije i operativa. I, dakako, briga o tome. **Što uvijek nastojite imati u radnom okruženju?**

Čokolada i moj pas Clover. To su dvije, nisam mogla izabrati samo jednu!

Rođeni ste u Hrvatskoj. Kada ste se odselili u Veliku Britaniju?

Moja se obitelj preselila 1993. zbog očeva posla, a ja sam bila na IUAV-u u Veneciji i priključila se londonskom sveučilištu nakon što smo se preselili. Odgojena sam u Nizozemskoj, Italiji i Hrvatskoj.

Što vam je bio prvi veliki projekt?

Kao samostalna arhitektica u Wilkinsons Eyreu bila sam zadužena za interijere jednog velikog uredskog bloka na Temzi. To je značilo dizajn konferencijskog centra, recepcije, okretnog restorana na zadnjem katu i otprilike 200 pokrova. Bio je to divan projekt. Kao Cousins & Cousins trenutačno radimo na 12.000 četvornih metara velikom uredu za višenamjensku upotrebu u Wimbledonu.

Rad s različitim klijentima zacijelo zahtijeva prilagodljiv karakter. Kako birate projekte, što vam je najvažnije?

Istina, razvila sam sposobnost pažljivog slušanja, pogotovo kad mijenjam projekte. Sretna sam što imam dobro pamćenje i lako procesuiram informacije. U praktičnom smislu, koristim tehnologiju koja mi olakšava život. Primjerice, naučila sam crtati na iPadu posebnom olovkom, a i sve dokumente pohranjujem na mobitel pa ih mogu gledati i kad putujem. Što se klijenata tiče, imamo veliku sreću što većina dolazi po preporuci.

Gdje tražite inspiraciju?

Mi smo u Londonu razmaženi izborom - od izložbi, predstava, sajmova i muzeja, sve na korak-dva. Odlazim na izložbe barem dva-put mjesečno. Obožavam listati časopise o arhitekturi i dizajnu, a uz platforme poput Pinteresta i Instagrama, nikad nije bilo lakše doći do inspiracije. Pratim puno dizajnera, umjetnika, kulturnih institucija i kolega. Posljednja izložba koju sam vidjela bila je „Renzo Piano - Art of Making Buildings“ u Royal Academy of Arts D fascinantno!

Pratite li razvoj i nove projekte u hrvatskoj arhitekturi? Postoji li nešto što vas se posebno dojmilo?

Naravno. Fantastičan je osjećaj gledati porast u gradnji te napredak hrvatskih arhitekata. Posebno mi se sviđa D resort u Šibeniku, Nikole Bašića, u kojem sam i bila, zatim Arheološki park Principij Nenada

Fabijanića te radovi studija Dva arhitekta i A+U Ateliera na Visu.

Koju nagradu ili projekt biste izdvojili kao posebnu za vas?

Nagradu BD Interior Architect of the Year iz 2017. i Visoku pohvalu Sunday Timesa za kuću Kenwood Lee. Obje nagrade su prestižne i ponosni smo što smo ih osvojili. **Koji su budući planovi za Cousins & Cousins?**

Posao raste. Trenutačno radimo kuću u Hrvatskoj i voljela bih više raditi u svojoj rodnoj državi. Mislim da donosimo naš snažan osjećaj za odnos eksterijera i interijera. Naš razvoj u Velikoj Britaniji više se fokusira na high-end komercijalne projekte, urede i višenamjenske prostore.

Želite li biznis prepustiti svojoj djeci, prenosite li im ljubav prema arhitekturi?

Kako? Trenutačno se to čini nemoguće. Dvije naše kćeri su tinejdžerice koje rade sve suprotno od nas. No jedna je kći jako kreativna pa živimo u nadi. Tko zna! □